

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пвж 97/20
05.03.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судија Невен Вукашиновић, председник већа, Иванка Спаховић и Јелена Јовановић, чланови већа, у правној ствари предлагача: 1) АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Бранко Павловић, адвокат у Београду; 2) ББ из ..., ул. ...; 3) ВВ из ..., ул. ...; 4) ГГ из ..., ул. ...; 5) ДД из ..., ул. ...; 6) ЂЂ из ..., ул. ...; 7) ЕЕ из ..., ... и 8) ЖЖ из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Владимир Перовић, адвокат у Панчеву и противника предлагача „ЕНЕРГОПРОЈЕКТ ЕНТЕЛ“ АД Београд, ул. Булевар Михајла Пупина бр. 12, чији је пуномоћник Љиљана Гњатовић из Баћеваца-Барајево, ул. Академика Петра Стевановића бр.82, ради утврђења вредности акција, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног суда у Београду 4-Р. 244/2019 од 29.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 05. марта 2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈАЈУ СЕ жалба предлагача као неосноване, па се решење Привредног суда у Београду 4-Р. 244/2019 од 29.01.2020. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

II ОДБИЈА СЕ захтев противника предлагача за накнаду трошкова одговора на жалбу као неоснован,

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду 4-Р. 244/2019 од 29.01.2020. године у ставу I изреке одбијен је предлог предлагача, за утврђивање вредности акција противника предлагача које носе ознаку CFI: ESVUFR, ISIN: RSEPENE41315 које су предмет откупа према Одлуци о принудном откупу акција противника предлагача од 30.7.2019. године, а у ставу II изреке обавезани су предлагачи да противнику предлагача накнаде трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Наведено решење благовременом жалбом побија предлагача АА због погрешне примене материјалног права, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу и укине ожалбено решење и предмет врати на поновни поступак.

Против првостепеног решења благовремену жалбу су изјавили и преостали предлагачи због битних повреда одредаба ванпарничног и парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, па предлажу да другостепени суд жалбу усвоји и укине првостепену одлуку и предмет врати на првостепеном суду на поновни поступак.

У одговору на жалбу противник предлагача указује на неоснованост жалбених навода и предлагаје да се жалба одбије као неоснована и да се предлагачу досуде опредељени трошкови жалбеног поступка.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења на основу одредбе члана 402, у вези одредбе члана 386. Закона о парничном поступку и члана 30. Закона о ванпарничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба предлагача неоснована.

Према стању у списима, предлагач АА је поднетим предлогом од 04.9.2019. године, а преостали предлагачи предлогом од 06.9.2019. године, тражили да суд утврди вредност једне обичне акције са правом гласа противника предлагача на дан објављивања одлуке о принудном откупу акција 06.8.2019. године у износу од 37.000,00 динара, уз обавезивање противника предлагача да накнади предлагачу трошкове овог поступка, позивајући се да је Скупштина акционара противника предлагача дана 30.7.2019. године донела одлуку о принудном откупу акција по утврђеној цени од 13.461 динар по једној обичној акцији са правом гласа, којом одлуком је одобрен откуп свих преосталих акција које нису у власништву откупиоца, коју цена је откупиоц утврдио по основу претходно реализоване понуде за преузимање, при чему цена акција по понуди за преузимање није била утврђена у складу са законом и правилима проценитељске струке, будући да је према процени ревизорске кућеДФК Консултант-Ревизија вредност акција износила 42.660,00 динара, а према процени вредности коју су урадили акционари на дана 16.5.2017. године вредност акција противника предлагача је утврђена у износу од 56.913,51 динар, па стога предлагају да се изведе доказ вештачењем путем вештака економско-финансијске струке ради утврђивања процењене вредности акција противника предлагача на дан 31.01.2017. године као дана настанка обавезе објављивања понуде за преузимање и на дан 04.6.2019. године као дана подношења Комисији за ХоВ за одобрење понуде. Предлагачи су документовали своје наводе исправама на које се позивају.

Противник предлагача је оспорио предлоге предлагача позивајући се да нису испуњени услови прописани одредбом чл.521. ст.1 Закона о привредним друштвима будући да се поступак може водити једино из разлога ако цена акција утврђена од стране друштва није утврђена у складу са законом, о чему се у конкретном случају не ради, имајући у виду да је принудни откуп акција спроведен у складу са одредбом чл.523 ЗПД

У таквој чињеничној ситуацији која није спорна, будући да је документована јавним исправама чија веродостојност током поступка није доведена у питање, првостепени суд је правилном применом одредби чл.521 Закона о привредним друштвима, извео правилан материјално правни закључак да је у конкретном случају принудни откуп акција неспорно спроведен по цени утврђеној у поступку по понуди за преузимање акционарских друштава, у којој ситуацији сагласно одредби чл.523 Закона о привредним друштвима, нема места утврђивању вредности акција које су биле предмет принудног откупа сагласно чл.521 ст.1 у вези са чл.516 цитираног закона, па се првостепена одлука испоставља правилном и законитом, а жалбени наводи неосновани и правно неутемељени.

Наиме, првостепени суд је правилно нашао да предлагачи не доводе у питање примену одредбе чл.523 Закона о привредним друштвима у поступку спровођења принудног откупа акција по Одлуци противника предлагача од 30.7.2019. године, по којој је већински акционар противника предлагача Енергопројект Холдинг а.д. Београд са лицем са којим заједнички делује, власник укупно 96,34% акција противника предлагача по цени од 13.461,00 динара по акцији, утврђеној понудом за преузимање

акција противника предлагача отвореној од 25.6.2019., а затвореној 15.7.2019. године, одобреној од стране Комисије за хартије од вредности решењем 1/2-102-2076/10-19 од 21.6.2019. године, већ оспоравају правилност утврђене цене у понуди за преузимање акција противника предлагача, која цена не може бити предмет оспоравања у поступку спровођења принудног откупа акција сагласно чл. 521 Закона о привредним друштвима коме је цена акција утврђена применом изузетка прописаног одредбом чл.523 цитираног закона.

Наиме правилност и понуђени износ цене акција у поступку преузимања акционарских друштава испитује Комисија за хартије од вредности сагласно одредби чл.22 Закона о преузимању акционарских друштава, након чега својим решењем донетим на основу чл.13 ст.5 и 6 истог закона одобрава понуду за преузимање. У ситуацији када предлагачи као власници преосталих акција емитента, неспорно спадају у круг заинтересованих лица, на које се односи понуда за преузимање одобрена решењем Комисије за ХоВ исти су имали могућност да сагласно одредби чл.43 ст.2 цитираног закона покрену управни спор, уколико су сматрали да је цена у понуди одређена супротно одредби чл.22 наведеног закона, па се позивање жалбе на постојање наводне правне празнине у разрешењу конкретног случаја испоставља правно неутемељеним.

Овај суд је ценио и све остале наводе подносилаца жалби који се исцрпљују у указивању на непримереност цене акција у спроведеном принудном откупу, али налази, имајући у виду претходно изнето да су исти без утицаја на правилност и законитост ожалбене одлуке.

Суд је одбио захтев противника предлагача за накнадом трошкова одговора на жалбу из разлога што сматра да се не ради о нужним трошковима за окончање овог предмета па је стога одлучено као у ставу II изреке овог решења изреке овог решења.

Из напред изнетих разлога одлучено је као у изреци решења, на основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

НВ/ЖГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Невен Вукашиновић